anebo bylo-li dáno zadostiučinění — zde se ovšem může jednati pouze o útraty vzniklé po zadostiučinění.

Soud může podle svého volného uvážení o právě zmíněných otázkách rozhodnouti, rovněž tak o rozdělení nebo vzájemném zrušení útrat — což jest přípustno obdobně jako v řízení civilním. Takový případ nastane zejména byl-li vinník odsouzen jen pro některý z inkriminovaných činů.

Také proti svévolným průtahům řízení může soud zakročiti účinnou zbraní v tom směru, že může uložiti tomu, kdo svévolně nebo liknavě různými opožděnými důkazy řízení protahuje, náhradu útrat touto liknavostí nebo svévolí vzniklých.

Obdobná ustanovení o útratách platí pro řízení opravné. (35.)

V. Oddíl pátý.

Ten obsahuje zejména výpočet zrušených předpisů a pak což jest důležité, změny a doplňky zákona č. 124/1924 Sb. z. a n. (o urážk. tiskem).

»Pan Dr. Artur Sterner, verejný notár v Kremnici (Slovensko) navrhl Správnému výboru verejnonotárských komor na Slovensku v Bratislavě, aby peňažné ústavy na Slovensku cestou svojích centrálok náležite upozornené boly na eminentné národohospodárske a justično-technické výhody dlžobných úpisov (úver zabezpečujúcich listín, a t.ď.), vyhotovených vo forme priamo vykonateľných verejnonotárskych listín a aby tak znovu preniklo do všeobecného verejného vedomia to presvedčenie, že pomocou takých listín tak záujmy úver hľadajúceho obecenstva, ako i samých peňažných ústavov čo najideálnejšie sú zabezpečené.

Dôvody:

Ustanovizeň verejnonotárskeho poriadku o priamo exekvabilných verejnonotárskych listinách reprezentuje najmodernejšiu (= vždy živú a životaschopnú) časť verejnonotárskeho poriadku a povolená je par excellence potrebám celého hospodárskeho života slúžiť. Žial, práve toto ideálne právne instrumentum temer úplne je zanedbané a skoro nikde a nikdy nepraktizuje sa, aspoň nie na poli úverovom. Znovu oživenie tejto — neprávom zapomenutej — ustanovizne ale malo by neocenitelne velkého praktického účinku na celé naše úverníctvo.

Verejnonotárska sadzba je taká minimálna, že vyhotovenie dlžobných úpisov vo forme verejnonotárskych listín, nie len že by neznamenalo zaťaženie obecenstva, ale práve naopak: vyhotovenie takých listín osvedčilo by sa celkom iste lacnejším, ako dosavádna ich súkromá forma, hlavne tam, kde prípravné práce (porady, výpis z pozemkovej knihy) neboly by konané samým verejným notárom, ale peňažnými ústavmi, alebo ích stálymi právnymi zástupcami. V takýchto prípadoch súčinnosť verejného notára obmedzila by sa len na púhe spísanie verejnonotárskej listiny a na spísanie hodnoverného vyhotovenia, odpisu pre pozemkovú knihu a pre berný úrad. Dobrým svedomím môžeme tvrdiť, že — pri nízkosti našej sadzby — naša odmena na každý pád znamenala by len slevnenie (a nie zdraženie, ako si to neinformované kruhy myslia) doterajšieho stavu. V terajšej, príliš priostrenej finančnej tiesni obecenstva a tiež v ostrom konkurenčnom boji samých peňažných ústavov tedy všeobecné prijatie mojho návrhu znamenalo by cel'kom určite reformatio in melius.

Čo by znamenalo pre náš malý l'ud úspora pravotných trôv na ten pád, akby tie — následkom priamej vykonatelnosti — úplne odpadly o tom — myslím — netreba sa obšírnejšie zmieniť, však tieto svoje úspory na pravotných trovách dlžníci na produktívne cieľe — investície do svojho majetku, výchova svojích detí, nákup dobytka, zvýšenie celej svojej životnej úrovne — mohli by blahodarne upotrebiť.

Tiež netreba podrobne vyzdvihnúť ďalekosiahlý význam priamej vykonatelnosti — bez predchádzajúcej pravoty — pre samé peňažné ústavy, čo do čím najrychlejšej vydobytnosti svojích pohľadávok.

Z ohľadu justično-technického nový smer tento znamenal by bezpochybne tiež značné zlepšenie. Odpadla by sem patriaca čiastka súdnej agendy spornej a stým uvolnily by sa — prácou i tak preobťažené — pracovné sily súdov pre iné práce a tak čelilo by sa, aspoň čiastočne, veľkým ťažkostiam justičnej krízy.

Farizejstvo bolo by zamlčať, že pre verejnonotársky stav vykvitlo by tiež veľa dobrého a pekného z toho, keď by sa táto nová praks všade udomácnila. Naše kancelárie — ubiednuté, degradované a skoro znivočené nesnesitelnou konkurenciou súdov a obecných notárov — zase by ožively, čulejšie by pracovaly a — nato veľkú váhu kladiem — znovu staly by sa representantmi autority a dobrodinstva pre náš l'ud, ktorý čoskoro naučil by sa pochopiť tomu, že to, čo preň konáme, je v prvom rade pre obecenstvo dobré, úspešné a úsporné, tak, ako si to tvorcovia verejného notariátu na celom kultúrnom svete predstavovali boli.«

ZE DNE

Padesátých narozenin Dra Eduarda Beneše, ministra zahraničních věcí, jednoho z hlavních budovatelů naší samostatnosti, vzpomněly Spolek notářů československých a notářská komora pražská srdečnou zdravicí, zaslanou jubilantovi dne 28. května t. r., spojenou s poděkováním za úspěšné hájení práv našeho národa i státu, spolu s výrazem obdivu nad neúmornou a tak úspěšnou prací na nejchoulostivějším poli činnosti mezinárodní i národohospodářské.

Referát o valné hromadě odboru »Praha« spolku čsl. notářů, konané dne 28. dubna 1934 v restauraci »U Bumbrlička« v Praze II., Národní třída.

Valnou hromadu zahájil o 8. hodině večerní pan místostarosta spolku notář Josef Křen, který uvítal přítomné, zejména pana starostu spolku, notáře Dra. Černého, který po delší nepřítomnosti — omluvené nemocí — opětně schůzi navštívil. Ve zprávě předsednické vzpomenul srdečnými slovy zemřelého pana notáře Aloise Hella, jehož památku přítomní uctili povstáním.

Jednatelskou zprávu přednesla jednatelka Dr. Kozáková, v níž uvedla, že v období 1933—1934 konáno bylo 5 přednášek a 1 přátelský večer v Obecním domě se společnou večeří. Počet členů odboru činí 113, z toho 97 notářů a 16 kandidátů notářství. Výroční zpráva byla se souhlasem vzata na vědomí.

Zprávu pokladní přednesl pan pokladník odboru notář Vlach zároveň se zprávou přehlížitele účtů. Dle této zprávy činí jmění spolku 2.067.60 Kč. K návrhu přehlížitele účtů bylo výboru uděleno jednomyslně absolutorium. Při volbách, které konány byly aklamací, zvolen byl jednomyslně starostou spolku opětně pan notář Dr. Černý ze Říčan. Do výboru zvoleni byli:

a) páni notáři:

Dr. Jaroslav Heinitz v Praze II.,
Jan Krajíček v Berouně,
Josef Křen v Praze XII.,
Dr. Hugo Patsch v Ústí n. Orl.,
JUDr. Jaroslav Ponec v Žižkově,
Otakar Vlach v Praze VIII.;